

بررسی تکثیر باکتری *Sinorhizobium meliloti*

در چند محیط کشت ارزان قیمت

شیرین قربانی، احترام سادات رحیمی، کاظم خوازی و محمدحسین ارزانش*

چکیده

مرحله تکثیر سویه‌های انتخاب شده از باکتری مورد نظر، یکی از پرهزینه‌ترین مراحل تولید مایه تلقيق می‌باشد. لذا معمولاً در فرآیند تولید صنعتی ریزوپیوم‌ها سعی می‌گردد تا از فرآورده‌های فرعی کارخانجات صنایع غذایی به تنهایی و یا با افزودن مواد دیگر، به عنوان محیط تکثیر استفاده گردد. در این تحقیق نحوه تکثیر باکتری مذکور در سه محیط *Yeast extract mannitol* و پایه شیمیایی محیط *Dehydrated cheese whey Malt sprout extract* همراه سه نوع منبع نیتروژن: کلرور آمونیوم، نیترات پتاسیم و عصاره مخمر؛ چهار نوع منبع کربن: مانیتول، گلوكز، گالاكتوز و سوکروز و در دو pH (6/8 و 7) بررسی گردید. این آزمایش در قالب یک طرح کاملاً تصادفی، بصورت فاکتوریل و با سه تکرار انجام شد. در این آزمایش ایزوله *SM-11* (*S. meliloti*) با جمعیت اولیه 2×10^5 Cells/ml به ارلن‌های 100ml حاوی محیط‌های مذکور تلقيق و پس از دو روز، جمعیت باکتری با روش plate-count و روی محیط YMA حاوی کنگورد شمارش گردید. نتایج این آزمایش نشان داد که جمعیت باکتری پس از سه روز از زمان تلقيق در محیط پایه Malt به همراه قند مانیتول به عنوان منبع کربن و عصاره مخمر به عنوان منبع نیتروژن در pH=7 به $7/94 \times 10^9$ Cells/ml و نیز جمعیت باکتری در محیط مذکور به همراه قند سوکروز به عنوان منبع کربن و نیترات پتاسیم به عنوان منبع نیتروژن در pH=6/8 به $4/5 \times 10^9$ Cells/ml به pH=6/8 رسید و این در حالی بود که جمعیت باکتری در محیط استاندارد YMB به $5/24 \times 10^8$ Cells/ml به pH=6/8 به $2/07 \times 10^9$ Cells/ml به pH=7 رسید. همچنین جمعیت باکتری در محیط مذکور به همراه قند سوکروز به عنوان منبع کربن و عصاره مخمر به عنوان منبع نیتروژن در pH=7 به 10^8 Cells/ml به pH=7 رسید. نتایج مذکور نشان داد که برای تکثیر ارزان قیمت این ایزوله جهت تولید صنعتی مایه تلقيق آن، می‌توان از محیط پایه Malt به همراه قند سوکروز و نیترات پتاسیم استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: مالت اسپروت، آب پنیر، سینوریزوپیوم ملیولوئی.

مقدمه

و یا عرضه آن به سیستم ریشه‌ای یونجه از طریق مصرف مایه تلقيق و متعاقباً استقرار همزیستی، بخش قابل ملاحظه‌ای از کودهای شیمیایی نیتروژن مصرفی قابل صرفه‌جویی است. مرحله تکثیر باکتری یکی از پرهزینه‌ترین و حساس‌ترین مراحل تولید یک مایه تلقيق ریزوپیومی می‌باشد (Bissonnette و همکاران، ۱۹۸۶؛ Somasegaran و Hoben، ۱۹۹۴) محتويات محیط کشت‌های تکثیر ریزوپیوم‌ها عموماً شامل مواد معدنی،

یونجه یکی از مهم‌ترین گیاهان علوفه‌ای است که بیش از ۶۰۰ هزار هکتار از زمین‌های زراعی کشور را به خود اختصاص می‌دهد (این نام، ۱۳۷۸). این گیاه قادر است از طریق همزیستی با باکتری *Sinorhizobium meliloti* تمام یا بخش قابل ملاحظه‌ای از نیتروژن مورد نیاز خود را تأمین نماید (Gault و همکاران، ۱۹۹۵؛ Vance، ۱۹۹۸) بنابراین در صورت وجود تعداد قابل قبولی از باکتری‌های *S. meliloti* مناسب در ریزوپیوم

- به ترتیب استادیار گروه زیست شناسی دانشکده علوم پایه، دانشگاه الزهرا(س)، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه الزهرا(س)، استادیار پژوهش مؤسسه تحقیقات خاک و آب، پژوهشگر مؤسسه تحقیقات خاک و آب - وصول: 83/7/6 و تصویب: 84/2/25

S از این قندها استفاده می‌کنند (Kahn و همکاران، ۱۹۹۸). باکتری *S meliloti* قادر به استفاده از تعداد زیادی از قندها مانند قند مانیتول، سوکروز، گلکسیرول، سلوپیوز، گالاکتوز و مانوز می‌باشد ولی توانایی استفاده از قندهای اینزوزیتول و رامینوز را ندارند (Jordan، ۱۹۸۴).

منبع نیتروژن نیز از جمله ارکان اساسی یک محیط کشت محسوب می‌شود. یکی از وجوده مشترک همه ریزوبیوم‌ها توانایی آنها در استفاده از همه ترکیبات معدنی به عنوان منبع نیتروژن می‌باشد (Kahn و همکاران، ۱۹۹۸). این ترکیبات می‌توانند شامل نیترات، نیتریت و آمونیوم باشند. عصاره مخمر، کلرید آمونیوم و نیترات پتانسیم رایج ترین منابع نیتروژن در محیط کشت‌های ریزوبیومی می‌باشد (Beck و Hoben، ۱۹۹۴؛ Jordan، ۱۹۹۳؛ Somasegaran و Hoben، ۱۹۹۴).

عصاره مخمر، سوبسترای بسیار مناسبی برای اکثر میکروارگانیسم‌ها می‌باشد. این ماده در اثر اتوالیز مخمر نانوایی (در دمای ۵۰-۵۵ درجه سانتی‌گراد) و یا پلاسمولیز آن در غلاظت زیاد NaCl تولید می‌شود. عصاره مخمر حاوی اسیدهای آمینه، پپتیدها، ویتامینهای محلول در آب و هیدرات‌های کربن می‌باشد. عصاره مخمر علاوه بر تأمین گلکلیکوزن و ترHALوز به عنوان منبع کربن، نیتروژن مورد نیاز باکتری و بسیاری از ویتامین‌ها مانند تیامین، ریبوفلافوئین، پیریدوکسین، نیاسین‌آمید و پتوتیک اسید را تأمین می‌نماید (مرتضوی و همکاران، ۱۳۷۶). مخمر در حین تولید عصاره به گلوکز هیدرولیز می‌شود. این ماده در بعضی از گونه‌ها مثل *R. leguminosarum* می‌تواند هم به عنوان منبع کربن و هم منبع نیتروژن مورد استفاده قرار گیرد (مرتضوی و همکاران، ۱۳۷۶).

باکتری‌های ریزوبیومی در دامنه متفاوتی از pH رشد می‌کنند به طوری که براین اساس آنها رابه دو دسته تندرشد و کندرشد تقسیم می‌کنند. در دسته باکتری‌های تندرشد که *Sinorhizobium* درras آن قرارداده؛ باکتری پس از ۲ تا ۳ روز در محیط pH.YMB محیط رابه سمت اسیدی پیش می‌برند درحالی که کندرشددها از جمله *B. japonicum* اسیدیته محیط را به سمت قلیائیت پیش می‌برد (۵). از طرفی یکی از مهمترین عواملی که روی جمعیت باکتری‌ها خصوصاً در محیط‌های تکثیر مؤثر می‌باشد pH است، به طوری که در اثر تغییر pH در محیط به اندازه ۰/۲ واحد جمعیت به اندازه ۲ واحد لگاریتمی تغییر می‌کند (ارزانش و همکاران، ۱۳۷۹).

تولید صنعتی مایه تلقیح‌های ریزوبیومی نیازمند تکثیر مقادیر زیادی ریزوبیوم می‌باشد که بالطبع تهیه حجم زیادی از محیط کشت را طلب می‌نماید به عنوان مثال اگر

منع کربن، منبع نیتروژن، ویتامین و فاکتورهای رشد است (Jordan، ۱۹۸۴؛ Beck و همکاران، ۱۹۹۲؛ Cliquet و Hoben، ۱۹۹۳؛ Somasegaran و Hoben، ۱۹۹۴). اگرچه محیط کشت‌های بسیار گوناگونی برای ریزوبیوم‌ها گزارش شده است (Parcks، ۱۹۹۳) ولی محیط کشت Yeast Extract مرسوم‌ترین محیط برای تکثیر باکتری‌های ریزوبیومی است (Vincent، ۱۹۷۰). که گاهی به دلیل عدم دسترسی به قند مانیتول و یا به دلایل اقتصادی ممکن است این قندها با قندهای سوکروز یا گلکسیرول جایگزین شود (Somasegaran و Hoben، ۱۹۹۴). در این محیط کشت، نمک‌های دی‌پتانسیم فسفات، سولفات منیزیم و کلرور سدیم به عنوان مواد معدنی، قند مانیتول به عنوان منبع کربن و عصاره مخمر به عنوان منبع نیتروژن، ویتامین و فاکتورهای رشد محسوب می‌شوند (Beck و Hoben، ۱۹۹۴؛ Somasegaran و Hoben، ۱۹۹۳). در خصوص تنوع استفاده از منابع مختلف کربن توسط Stower (۱۹۸۵؛ Beck و Bissonnette، ۱۹۸۶) و همکاران، ۱۹۹۳ نتایج نشان داده است که ریزوبیوم‌ها می‌توانند به استثناء چند ترکیب محدود، طیف وسیعی از ترکیبات کربنی را برای سنتز و یا تولید انرژی استفاده کنند (Kahn و همکاران، ۱۹۹۸). این باکتری‌ها قادرند از ترکیبات کربنی بسیار گستره‌ای شامل ترکیبات یک کربنی مانند دی‌اکسید کربن، ترکیبات دو کربنی مانند استات، ترکیبات سه کربنی مانند گلکسیرول، ترکیبات چهار کربنی مانند سوکسینات، ترکیبات پنج کربنی مانند آرایینوز، ترکیبات شش کربنی مانند گلکوکونات و همچنین از دی‌ساکاریدها، ترکیبات سه کربنی مانند گلکلیکوز، ترکیبات چهار کربنی مانند سوکسینات، ترکیبات پنج کربنی مانند آرایینوز، ترکیبات شش کربنی مانند گلکوکونات و همچنین از دی‌ساکاریدها، ترکیبات حلقی استفاده کنند (Kahn و همکاران، ۱۹۹۸). این توافقی در همه ریزوبیوم‌ها یکسان نبوده و جنس‌ها، گونه‌ها و حتی سویه‌های مختلف ریزوبیوم، رفتارهای متفاوتی را از خود به نمایش می‌گذارند که گاهی از این ویژگی برای گروه‌بندی ریزوبیوم‌ها در مطالعات «تنوع» نیز استفاده می‌شود (Amargar، ۲۰۰۱). در خصوص دی‌ساکاریدها که یکی از مهم‌ترین منابع کربنی برای تکثیر ریزوبیوم‌ها به شمار می‌روند؛ تفاوت فاحشی بین ریزوبیوم‌های تندرشد و کندرشد وجود دارد. ریزوبیوم‌های کندرشد مانند *Bradyrhizobium japonicum* دی‌ساکاریدازهای^۱ مناسب برای انجام θیدرولیز، توانایی استفاده از دی‌ساکاریدهای سوکروز، لاکتوز و مالتوز را ندارند و بالعکس ریزوبیوم‌های تندرشد مانند

مواد و روشهای

تهیه باکتری و اینوکولوم باکتری

به منظور دستیابی به باکتری همزیست با گیاه یونجه در سال ۱۳۷۹، از مناطق زیرکشت این گیاه در منطقه کرج، تعداد ۲۲ نمونه گرهک ریشه‌ای یونجه‌های یکساله جمع‌آوری گردید. گرهک‌های جمع‌آوری شده نزیپس از میکروب زدایی سطحی و به منظور جداسازی باکتری‌های همزیست با گیاه یونجه روی محیط غذایی YMA+CR^۱ کشت داده شدند (Vincent, ۱۹۷۰). پس از این مرحله به منظور تأیید تشخیص ایزوله‌های جمع‌آوری شده از آزمون *lant Infection Test* استفاده شد (Beck, ۱۹۹۳). ایزوله‌هایی که در این مرحله قادر بودند روی مجموعه ریشه‌ای گیاه گرهک‌های فعال که محل ثبت ازت مولکولی است به وجود آورند، جزء سویه‌های همزیست با این گیاه قرار گرفتند. در مرحله بعد این ایزوله‌ها از نظر توانایی ثبت ازت مولکولی در ظروف جارلثونارد و تلقیح باکتری‌های مربوطه در شرایط کنترل شده آزمایشگاهی در دمای ۲۶ درجه سانتی‌گراد در روز و ۲۰ درجه سانتی‌گراد در شب، ۱۶ ساعت روشناختی و ۸ ساعت خاموشی به مدت سه ماه نگهداری شدند. این ایزوله‌ها با دو تیمار ازته ۳۵ و ۷۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ازت NH_4NO_3 (Beck, ۱۹۹۳) و یک تیمار شاهد و سه تکرار برای هر تیمار مورد مقایسه قرار گرفت. مقایسه تیمارهای باکتریایی براساس محاسبه کارایی سیستم همزیستی با تیمار ۷۰ میلی‌گرم در کیلوگرم نیتروژن NH_4NO_3 صورت گرفت و در نهایت بهترین سویه S.*meliloti* از نظر ثبت ازت مولکولی از بین ۲۲ ایزوله جداسازی شده و برای آزمایش تکثیر انتخاب گردید. در مرحله بعدی منحنی رشد باکتری مزبور رسم گردید. برای این کار از کشت ۴۸ ساعته باکتری روی محیط YMA+CR^۱ یک کلنی برداشته و به ارلن ۵۰ میلی‌لیتری حاوی ۵۰ml محیط YMB^۲ کشت تلقیح شد. ارلن مذکور به مدت ۴۸ ساعت روی دستگاه تکان‌دهنده، در دمای ۲۸°C و در ۱۵۰ دور در دقیقه و در تاریکی قرار داده شد و سپس با استفاده از رقت‌های ده تایی و پخش روی پلیت‌های Plate-count YMA+CR^۱ جمعیت باکتری به روش 10^8 میلی‌لیتری حاوی ۵۰ml محیط YMB^۲ تلقیح شدند و سپس

قرار باشد که فقط صد هزار بسته نیم کیلویی مایه تلقیح یونجه تهیه شود با فرض آنکه ظرفیت نگهداری آب ماده حامل دویست درصد باشد به حدود سی و پنج هزار لیتر محیط کشت نیاز است. بنابراین عملاً استفاده از محیط کشت‌های استاندارد مانند YMB^۲ به دلایل اقتصادی توجیه ندارد. لذا سعی می‌شود تا از موادی استفاده شود که ضمن داشتن قیمت ارزان بتوانند از طریق تأمین نیازهای غذایی ریزوبیوم‌ها، بالاخص کربن و نیتروژن، حداکثر تراکم جمعیت سلولی را بدست آورند. در این خصوص مواد قابل استفاده و ارزان قیمت داخلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشند. عصاره تفاله جو، آب پنیر و ملاس چغندر از جمله مهم‌ترین مواد ارزان قیمتی می‌باشند که در صنعت برای تکثیر باکتری استفاده شده‌اند (Churchill, ۱۹۸۶ Mille).

عصاره تفاله جو سوبسترای بسیار مناسبی برای بسیاری از قارچها، مخمرها، و اکتینومیست‌ها می‌باشد. عصاره خشک آن مقدار قابل توجهی هیدرات کربن دارد که شامل هگزوزها (گلکوکر و فروکوتوز)، دی‌ساکاریدها (مالتوز و ساکارز)، تری‌ساکاریدها (تریوز) و دکسترن می‌باشد. ترکیبات نیتروژن موجود در عصاره مالت، شامل پروتئین‌ها، بیتیدها، اسیدهای آمینه، پورینها، پریمیدینها و ویتابینینها می‌باشد. ترکیبات اسیدهای آمینه آن نیز بسته به نوع جو مورد استفاده فرق می‌کنند. اما همیشه حدود ۵۵٪ مجموع اسیدهای آمینه موجود را پرولین به خود اختصاص می‌دهد (مرتضوی و همکاران، ۱۳۷۶؛ ارزانش و همکاران، ۱۳۷۹). آب پنیر محصول جنبی حاصل از فرآیند تولید پنیر و کازئین است. تقریباً نیمی از ماده خشک شیر در طول این فرایند وارد آب پنیر می‌شود. آب پنیر حاوی ۷۵٪ قندشیر (لاكتوز)، ۶ درصد مواد معدنی و ۱/۸۲-۲/۴ درصد نیتروژن است که عمدتاً نیتروژن به صورت اسیدهای آمینه می‌باشد (مرتضوی و همکاران، ۱۳۷۶؛ Bissonnette و همکاران، ۱۹۸۶).

عصاره تفاله جو، آب پنیر و ملاس چغندر قدر از جمله مواد ارزان قیمت و قابل دسترسی می‌باشند که به ترتیب در کارخانجات نوشابه‌سازی، پنیرسازی و کارخانجات قند و نیشکر به عنوان محصول جانبی یا ضایعات تولید می‌شوند. بنابراین با توجه به ترکیب موجود در آنها این مواد می‌توانند پتانسیل خوبی برای تکثیر ریزوبیوم‌ها داشته باشند. لذا در این تحقیق سعی گردید تا کارایی این مواد به تهایی و یا اضافه کردن یکسری مواد و همچنین تغییرات pH، برای تکثیر صنعتی *Sinorhizobium meliloti* موردارزیابی قرار گیرد.

بود. سپس این ارلن‌های تلقيق شده روی دستگاه تکان‌دهنده با ۱۵۰ دور در دقیقه و دمای ۲۸°C به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شدند و شمارش با استفاده از روش Plate-count و روی محیط YMA+CR انجام شد.

نتایج و بحث

اندازه‌گیری درجه کارآیی سیستم همزیستی یا (Symbiotic Effectiveness) S.E ارزیابی و محاسبه کارآیی سیستم همزیستی ایزوللهای در مقایسه با تیمار ۷۰ میلی‌گرم در لیتر نیتروژن و با استفاده از ظروف لونارد و پس از دو ماه و نیم از زمان تلقيق، و براساس وزن خشک اندام هوایی گیاه یونجه صورت گرفت (Beck و همکاران، ۱۹۹۳). نتایج نشان داد که کمتر از ۲۵ درصد از ایزوللهای دارای کارآیی بالایی در زمینه تثبیت بیولوژیک ازت هستند (شکل ۱). که از میان آنها ایزولله SM-11 با بالاترین درصد مقدار S.E به عنوان سویه مناسب انتخاب شد.

بررسی میزان همبستگی پارامترهای همزیستی (وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه، وزن گرهک، تعداد گرهک، مقدار نیتروژن اندام هوایی) و میزان کارآیی همزیستی نشان داد که وزن خشک گرهک و تعداد گرهک با وزن خشک اندام‌های هوایی و در نهایت کارآیی همزیستی رابطه نداشته و سایر پارامترها با هم رابطه مثبتی داشتند. بنابراین در رابطه همزیستی ریزوبیوم - لگوم و در انتخاب سویه مؤثر و کارا از نظر همزیستی باید پارامتر وزن خشک اندام‌های هوایی مدنظر قرار گیرد و پارامترهای مربوط به گرهک نمی‌تواند در این مورد ملاک باشد.

همچنین بررسی منحنی رشد ایزولله SM-11 در محیط استاندارد YMB نشان می‌دهد که حداقل جمعیت در ۷۲ ساعت مشاهده می‌شود و بعد از آن جمعیت ثابت و بعد از ۵ روز جمعیت کاهش می‌یابد در نتیجه بهترین زمان برداشت و شمارش در طی ۷۲ ساعت پس از تلقيق تعیین گردید. در بررسی سطح عناصر غذایی در محیط‌های تکثیر حاصل از پس‌باب کارخانه‌های صنایع غذایی و مقایسه آنها با محیط YMB مشاهده شده که پس‌باب این دو کارخانه از لحاظ اکثر عناصر غذایی مورد نیاز باکتری *S. meliloti* به حد کافی غنی هستند. اما pH همه پس‌باب‌ها بسیار اسیدی بود که با استفاده از KOH نرمال در حد استاندارد (۶/۸) تنظیم گردید (جدول ۲).

نتایج حاصل از تجزیه واریانس مربوط به تأثیر نوع محیط کشت، منبع کربن و منبع نیتروژن در دو pH مختلف بر روی جمعیت ایزولله SM-11 نشان داد که تأثیر نوع محیط پایه، منبع نیتروژن و pH محیط کشت روی جمعیت باکتری مزبور معنی دار بوده و اثرات متقابل آنها نیز معنی دار

هست ۱۲ ساعت و در طی ۵ روز، جمعیت *S. meliloti* به روش Plate-count شمارش گردید.

محبظهای تکثیر

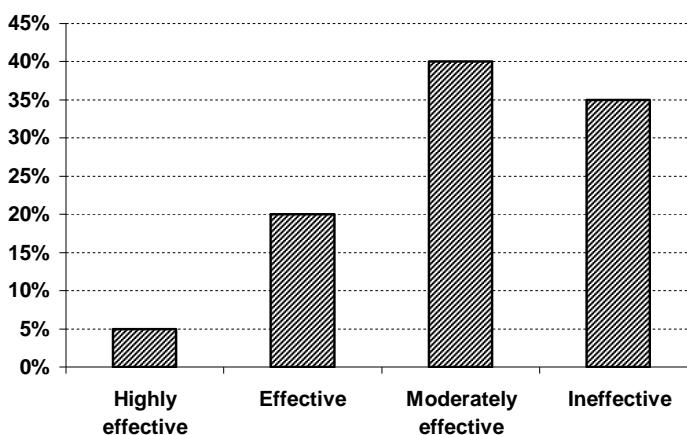
در مرحله بهینه‌سازی محیط کشت باکتری

S. meliloti، از محیط استاندارد YMB به عنوان شاهد و از عصاره تفاله جو و آب پنیر به ترتیب به عنوان فراورده‌های فرعی کارخانجات نوشابه‌سازی بهنوش و کارخانه شیر پاستوریزه یزد استفاده شد. عصاره تفاله جو پس از انتقال به آزمایشگاه به نسبت ۱ به ۵ با آب مقطر رقیق‌سازی (ازرانش و همکاران، ۱۳۷۹) و سپس به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۱۲۱°C استریل شد. محلول آب پنیر نیز با حل کردن ۲۲ گرم پودر آب پنیر به یک لیتر آب مقطر، تهیه شد (Bissonnette و همکاران، ۱۹۸۶). به منظور بررسی امکان رشد باکتری مزبور در داخل این محیط مقدار ۱ml از ارلن حاوی 2×10^8 سلول در هر میلی لیتر از باکتری *S. meliloti* به ارلن‌های ۲۵۰ml حاوی از محلول‌های مالت اسپروت (عصاره تفاله جو) و آب پنیر منتقل شد و سپس این نمونه‌ها به مدت ۲ روز در دمای ۲۸°C روی دستگاه تکان‌دهنده و در ۱۵۰ دور در دقیقه و در تاریکی شیکر شدند. بعد از طی این مدت رقت‌های ده تایی تهیه و در نهایت شمارش باکتری به روش Plate-count و با استفاده از پلیت‌های حاوی محیط کشت YMA+CR انجام شد.

تیمارها و طرح آزمایشی

به منظور بررسی تأثیر pH در دو سطح مختلف ۶/۸ و ۷، منبع کربن در چهار سطح (گلوکز، گالاكتوز، مانیتول و سوکروز) و به میزان ۱۰ گرم در لیتر (ازرانش و همکاران، ۱۳۷۹)، منبع نیتروژن در سه سطح (۰/۰ گرم در لیتر عصاره مخمر، ۰/۷ گرم نیترات پتاسیم و ۰/۶ گرم در لیتر کلرور آمونیوم) و نوع محیط کشت پایه در سه سطح (Dehydrated cheese، YMB و Malt sprout extract) در قالب یک طرح کاملاً تصادفی بصورت فاکتوریل و در سه تکرار طراحی گردید. بدین منظور پس از آماده کردن نمونه‌ها، مقدار ۲۰ میلی لیتر از آنها را در ارلن‌های ۱۰۰ میلی لیتری ریخته و پس از تنظیم pH، به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد استریل گردیدند. نمونه‌های عصاره تفاله جو و آب پنیر به دلیل نوسان pH بعد از اتوکلاو، ابتدا pH آنها قبل از استریل شدن اندازه‌گیری شد و پس از اتوکلاو با استفاده از استریل ۱/۰ نرمال، pH نهایی محلول‌ها تنظیم گردید. در ادامه یک میلی لیتر از سوسپانسیون باکتری گشت ۴۸ ساعت کشت داده شده به داخل این ارلن‌ها تلقيق گردید. جمعیت اولیه باکتری در ارلن‌ها 2×10^8 سلول باکتری در هر میلی لیتر

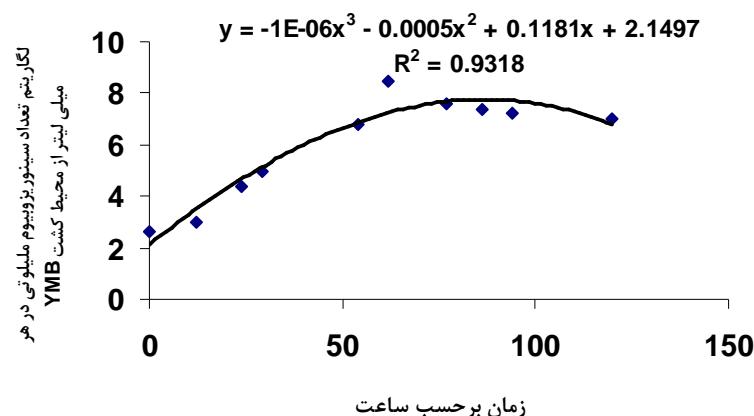
است. اما تأثیر نوع منبع کربن روی جمعیت باکتری مزبور معنی دار نبود و اثرات متقابل این فاکتور در منبع نیتروژن و

شکل ۱- طبقه‌بندی ایزوله‌ها از نظر درجه کارآیی همزیستی

جدول ۱- بررسی ضریب همبستگی بین پارامترهای ثابت نیتروژن

درجه کارآیی	نیتروژن اندام هوایی	وزن خشک گرهک	تعداد گرهک	وزن خشک ریشه	وزن خشک اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی
-	-	-	-	-	۱	وزن خشک اندام هوایی
-	-	-	-	۱	.۰۸۲۹	وزن خشک ریشه
-	-	-	۱	.۰۲۳۹	.۰۱۲	تعداد گرهک
-	-	۱	.۰۶۸۲	.۰۲۲۶	.۰۲۳۱	وزن خشک گرهک
-	۱	.۰۰۲۶	.۰۳۲۵	.۰۳۳۶	.۰۴۷۲	نیتروژن اندام هوایی
۱	.۰۵۰۱	.۰۰۲۳۳	.۰۳۷۶	.۰۷۷۱	.۰۹۶۷	درجه کارآیی

شکل ۲- منحنی رشد ایزوله SM-11 در محیط استاندارد تکثیر ریزوبیوم ها (YMB)

جدول 2- ترکیب شیمیایی مواد مورد استفاده برای تکثیر *Sinorhizobium meliloti*
(ارزانش و همکاران، 1379)

مواد تکثیر کننده				
عناصر و خصوصیات	محلو ²⁰ % مالت	محلو ³⁰	محلو ²⁰ % مالت	محلو ³⁰
اندازه‌گیری شده	YMB	اسپروت		آب پنیر
Ca (mg L ⁻¹)	2	42/8		26/8
Mg (mg L ⁻¹)	15	48/2		20/97
Cu (mg L ⁻¹)	0	0		0
Zn (mg L ⁻¹)	12	4/5		
Fe (mg L ⁻¹)	8	1/4		3/35
Mn (mg L ⁻¹)	0	3/5		0
C (%)	0/78	1/32		2/56
N (%)	0/007	0/092		0/025
P ₂ O ₅ (%)	0/0105	0/0076		0/011
K (%)	0/025	0/92		0/034
Na (%)	0/0055	0/0158		0/03
D.M (%)	0/7	0/92		1/47
pH	7/8	3/46		3/96
EC (dS m ⁻¹)	7/21	2/096		2/49

جدول 3- تجزیه واریانس مربوط به تأثیر نوع محیط کشت، منبع کربن، منع نیتروژن و
SM-11 pH بر جمعیت ایزوله

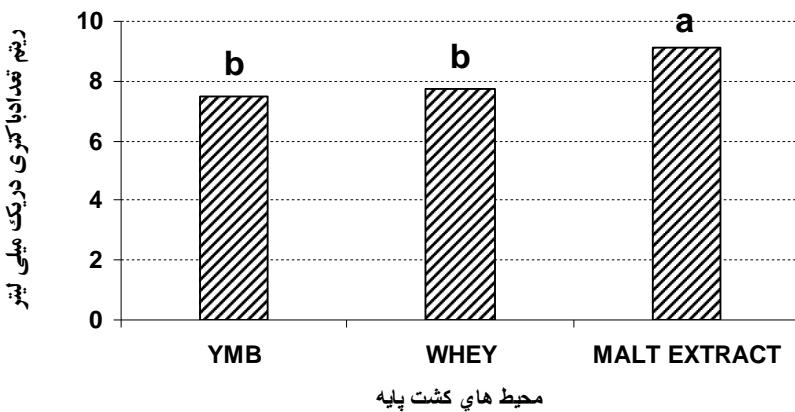
احتمال خطأ	F	مقدار	میانگین مربعات	مجموع مربعات	درجه آزادی	منع تغییرات
0/0000	273/5306	72/676	145/351	2	A	فاکتور
0/3058	1/0563	0/281	0/281	1	B	فاکتور
0/0000	0/5640	0/150	0/300	2	AB	
0/0000	12/9036	3/428	10/285	3	C	فاکتور
0/0041	3/3427	0/888	5/329	6	AC	
0/2437	1/4053	0/373	1/120	3	BC	
0/0000	6/9399	1/844	11/063	6	ABC	
0/0000	208/8596	55/493	110/986	2	D	فاکتور
0/0000	32/7715	8/707	34/829	4	AD	
0/2040	1/6175	0/427	0/854	2	BD	
0/0188	3/0558	0/812	3/248	4	ABD	
0/0000	13/2759	3/527	21/164	6	CD	
0/0000	4/3238	1/149	13/786	12	ACD	
0/0000	5/8406	1/552	9/311	6	BCD	
0/0197	2/1089	0/560	6/724	12	ABCD	
0/0000	—	0/266	38/260	144	خطای آزمایش	
0/0000	—	—	412/890	215	کل	

فاکتور A: نوع محیط کشت پایه (عصاره تفاله جو، آب پنیر، محیط استاندارد (YMB)

فاکتور B: منبع کربن (گلوكز، غالاكتوز، مانیتول، سوکروز)

فاکتور C: منع نیتروژن (عصاره مخمر، KNO₃ و NH₄Cl)

فاکتور D: pH₁=6/8 و pH₂=7/00

شکل ۳- تأثیر نوع محیط‌های کشت پایه بر جمعیت ایزوله SM-11

افزایش پیدا کرده است. بیسونت و همکاران توانستند در سال ۱۹۸۶ با استفاده از آب پنیر جمعیت باکتری *S. meliloti* را به 5×10^9 در هر میلی‌لیتر برسانند (Bissonnette و همکاران، ۱۹۸۶). نتایج پژوهش حاضر نیز نشان داد که محیط آب پنیر (Whey) جمعیت باکتری *S. meliloti* را تقریباً دو واحد لگاریتمی و در حد محیط استاندارد نسبت به زمان تلقیح، افزایش دهد. با توجه به اینکه از محلول ۱۰۰ درصد آب پنیر استفاده شده است، به علت وجود درصد بالای نمک و فلزات تنها در مواردی که مکمل‌های مناسب مانند عصاره مخمر به آن اضافه شود، جمعیت باکتری در آن افزایش می‌یابد. بنابراین به نظر می‌رسد استفاده از محلول‌های ریقیق ترآن، جمعیت باکتری را بیشتر افزایش داده است.

تأثیر pH محیط بر روی جمعیت باکتری *S. meliloti*

نتایج حاصل از تلقیح باکتری در دو pH مختلف (۷ و $\frac{7}{8}$) نشان داد که بین جمعیت باکتری در pH=۷ و در مقایسه با pH= $\frac{7}{8}$ تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

بررسی تأثیر منبع کربن بر روی جمعیت باکتری *S. meliloti* بررسی تأثیر نوع قند بر جمعیت باکتری نشان داد که تأثیر قند سوکروز بر جمعیت این باکتری در مقایسه با سایر قدها بیشتر بوده لیکن از این نظر با قندهای مانیتول و گالاكتوز در سطح ۵ درصد آماری تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. همچنین قند گلوکز در اکثر تیمارها کمترین تأثیر را بر جمعیت باکتری داشت.

با توجه به اینکه این باکتری‌ها در دسته تند رشد ها قرار می‌گیرند، بنابراین از دی‌ساکاریدها به راحتی می‌توانند استفاده کنند (Jordan، ۱۹۸۴؛ Bissonnette و

بررسی تأثیر نوع محیط کشت استفاده شده برای تکثیر باکتری *S. meliloti* ایزوله SM-11

نتایج حاصل از تلقیح همزمان ایزوله SM-11 به محلول‌های عصاره تفاله جو و آب پنیر بطور همزمان با محیط استاندارد YMB نشان داد که بین محلول عصاره تفاله جو از نظر جمعیت باکتری پس از ۷۲ ساعت در مقایسه با محیط استاندارد و محلول آب پنیر، تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد وجود دارد.

استفاده از عصاره جو برای تکثیر ریزوپیوم‌ها به سال ۱۹۸۵ بر می‌گردد. بویاردی و ارتولا (Ertola و oiardi، ۱۹۸۵) با استفاده از عصاره جو بجای عصاره مخمر آب جو توانستند به جمعیت بالاتر از 5×10^9 سلول در هر میلی‌لیتر در تولید انبویه باکتری‌های *R. leguminosarum* bv. *deguminosarum* bv. *phaseoli* و *B. japonicum* viceae برسند. همچنین در سال ۱۳۷۷ ارزانش و همکاران با استفاده از محلول ۲۰٪ عصاره جو توانستند جمعیت باکتری *B. japonicum* را سه واحد لگاریتمی نسبت به زمان تلقیح (جمعیت تلقیح اولیه 2×10^6 باکتری در هر میلی‌لیتر بود) بالا ببرند (ارزانش و همکاران، ۱۳۷۹). در این بررسی نیز مشخص شد که محلول ۲۰٪ عصاره جو می‌تواند به عنوان محیط تکثیر باکتری *S. meliloti* استفاده شده و جمعیت باکتری را بیش از ۴ واحد لگاریتمی نسبت به زمان تلقیح (افزایش جمعیت بالاتر از محیط استاندارد) افزایش دهد.

آب پنیر (Whey) یکی از محصولات فرعی کارخانجات صنایع غذایی است که استفاده از آن به عنوان محیط رشد ریزوپیوم‌های تند رشد، بطور قابل توجهی

بررسی تأثیر متقابل نوع منبع کربن، منبع نیتروژن، pH و نوع محیط کشت استفاده شده برای تکثیر باکتری *S. meliloti*

با توجه به جدول تجزیه واریانس (جدول ۲) تأثیر متقابل این چهار فاکتور در سطح ۱ درصد معنی دار نیست اما در سطح ۵ درصد معنی دار است. در این میان تیمار محیط عصاره تفاله جو بعلاوه قند سوکروز و نیترات پتاسیم در $pH=7/8$ دارای بالاترین جمعیت باکتری است و استفاده از این تیمار پس از ۴۸ ساعت از زمان تلقیح جمعیت باکتری مذکور را ۴ واحد لگاریتمی افزایش داده است.

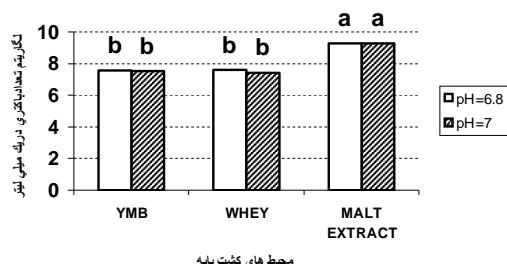
بررسی تأثیر متقابل منبع نیتروژن، منبع کربن، pH و نوع محیط با توجه به آنکه هر کدام از محیط‌های مورد استفاده حاوی اجزاء و ترکیبات شیمیایی متنوعی هستند نشان داد که محیط کشت استفاده شده برای تکثیر باکتری بیشتر از سایر عوامل می‌تواند در افزایش جمعیت این باکتری تأثیرگذار باشد و تأثیرات متقابل هر کدام از عوامل برعکس یکدیگر را نیز نایاب نموده گرفت. چند تیمار به عنوان بهترین تیمارها در نظر گرفته شد که تیمارهای محیط عصاره جو و محیط استاندارد با اختلاف بسیار کمی، اثرات مشابهی بر جمعیت باکتری داشتند. از این چند تیمار، عصاره تفاله جو، سوکروز، نیترات پتاسیم در $pH=7$ به لحاظ استفاده از سه ماده ارزان قیمت در آن و اقتصادی بودن به عنوان مناسب‌ترین محیط کشت برای تکثیر باکتری *S. meliloti* انتخاب شد.

همکاران، ۱۹۸۶). بطور کلی در این بررسی نیز با توجه به خصوصیات این باکتری‌ها از همه قندها بخوبی استفاده شده است. با توجه به اینکه قندهایی مانند سوکروز، افراش جمعیتی برابر با قند استاندارد را ایجاد می‌کند، لذا می‌توان این قندها را به عنوان جایگزینی مناسب به جای قند مانیتول استفاده کرد.

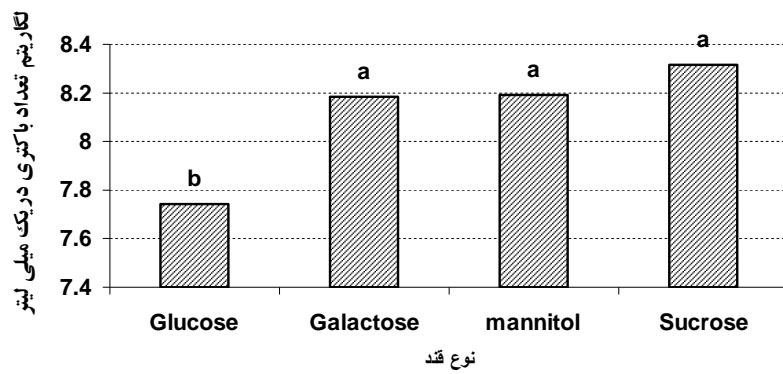
بررسی تأثیر منبع نیتروژن بر روی جمعیت باکتری *S. meliloti* استفاده از عصاره مخمر به عنوان منبع نیتروژن در مقایسه با نیترات پتاسیم و کلرور آمونیوم از نظر افزایش جمعیت باکتری تأثیر بیشتری داشته که از لحاظ آماری در سطح ۵ درصد این تفاوت معنی دار است.

بررسی نتایج حاصله از این آزمایش نشان داد که باکتری *S. meliloti* عصاره مخمر را در مقایسه با دو منبع نیتروژنی دیگر ترجیح داده است که به نظر می‌رسد به دلیل تنوع ترکیبات شیمیایی و فاکتورهای رشد موجود در عصاره مخمر و استفاده از عصاره مخمر به عنوان منبع کربن علاوه بر منبع نیتروژن باشد (مرتضوی و همکاران، ۱۳۷۶).

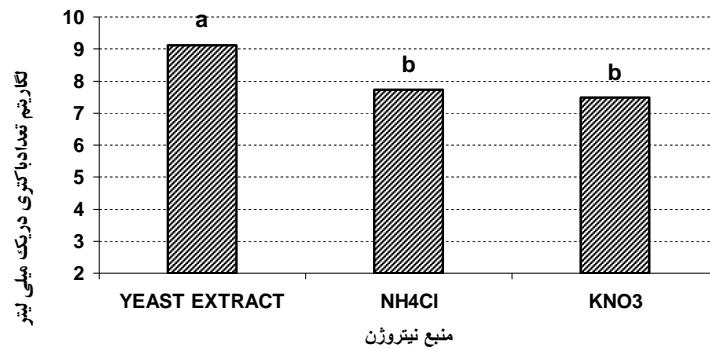
همچنین ریزوپیوم ها می‌توانند از نیترات پتاسیم و نمک‌های آمونیوم به عنوان منبع نیتروژنی استفاده کنند. تحقیقات نشان داده است که کلرور آمونیوم برای بعضی از سویه ها دارای اثر کمتری از عصاره مخمر است. در این تحقیق نیز مشخص گردید که استفاده از کلرور آمونیوم به عنوان منبع نیتروژن در مقایسه با عصاره مخمر تأثیر کمتری بر جمعیت باکتری داشته است (Cliquet و همکاران ۱۹۹۲). همچنین به جهت جذب یون آمونیوم و پایین آمدن pH و از طرفی تولید اسید توسط باکتری *S. meliloti* کلرور آمونیوم تا زمانی که pH محیط مساعد باشد، استفاده می‌شود و بقیه آن بلااستفاده در محیط کشت باقی می‌ماند (Bissonnette و همکاران، ۱۹۸۶؛ Cliquet، ۱۹۹۲).

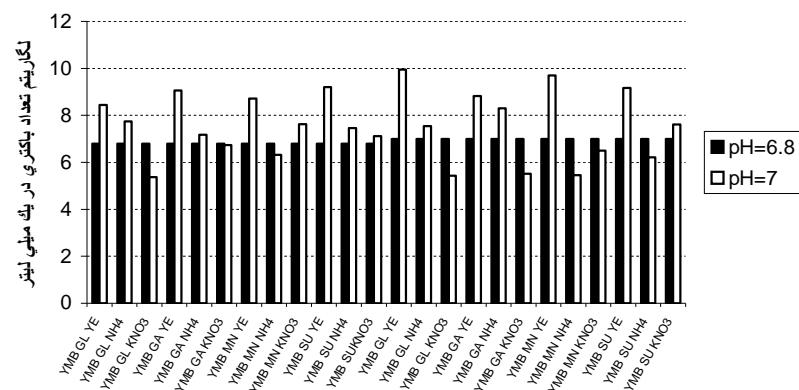
شکل ۴- بررسی تأثیر متقابل pH و محیط بر جمعیت ایزوله SM-11

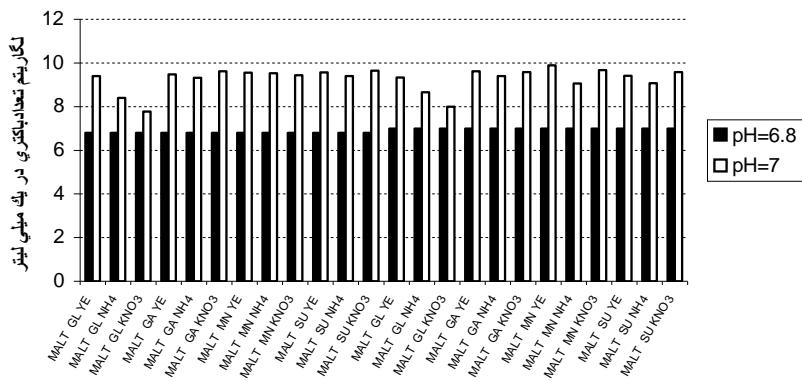
شکل ۵ - بررسی تأثیر منبع کربن بر جمعیت ایزوله SM-11

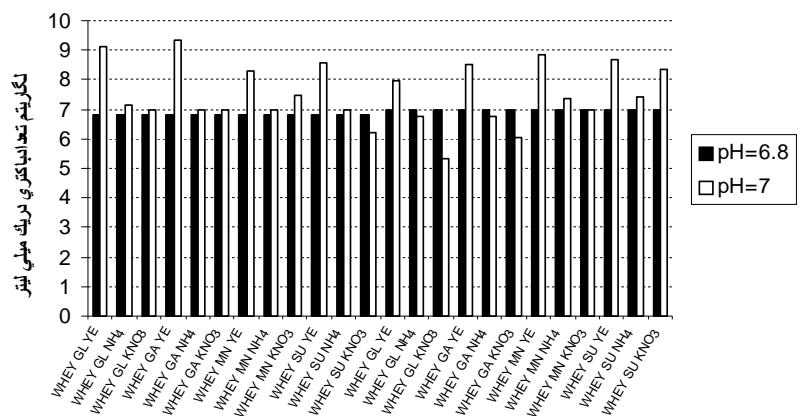
شکل ۶ - بررسی تأثیر منبع نیتروژن بر جمعیت ایزوله SM-11

شکل ۷ - بررسی تأثیرات متقابل منبع کربن و منبع نیتروژن در دو pH مختلف در محیط پایه استاندارد YMB

شکل 8 - بررسی تأثیرات متقابل منبع کربن و منبع نیتروژن در دو pH مختلف در محیط عصاره تفاله جو

شکل 9 - بررسی تأثیرات متقابل منبع کربن و منبع نیتروژن در دو pH مختلف در محیط آب پنیر

فهرست منابع:

1. بی‌نام (1378). آمارنامه کشاورزی، معاونت آموزش و ترویج کشاورزی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی.
2. ارزانش، م. ح. (1379). بررسی توان تکثیر باکتری برادی ریزوپیوم ژاپنیکوم (*Bradyrhizobium japonicum*) در چند محیط ارزان قیمت. مجله علوم خاک و آب، جلد 12، شماره 7، صفحات 11-1، تهران، ایران.
3. مرتضوی، ع. کریمی، م. کدخدایی، روحیمی بزدی، س. (1376). بیوتکنولوژی میکروبیولوژی صنعتی. انتشارت دانشگاه فردوسی مشهد.
4. جراح باشی، ا. (1373). آب پنیر واستفاده بهینه از آن. مجله کشاورز، جلد 179، صفحات 96-94.
5. Amarger, N. (2001). Rhizobia in the field. *Advan. Agron.* 73: 109-133.
6. Beck, D. P. Materon, L. Afandi, F. (1993). Practical *Rhizobium-Legume* Technology Manual, ICARDA, Syria.
7. Bissonnette, N., Lalande, R. R., and Bordeleau, L. M. (1986). Large-Scale production of *Rhizobium meliloti* on whey. *Appl. Environ. Microbiol.* 52: 838-841.
8. Boiard, J. J., and Ertola, R. J. (1985). Rhizobium biomass production in bath and continuous culture with a malt sprouts medium. *MIRCEN J. Appl. Microbiol. Biotechnol.* 1: 163-172.

9. Chakrabarti, S., Lee, M. S., and Gibson, A. H. (1981). Diversity in the nutritional requirements of strains of various *Rhizobium* species. *Soil Biol. Biochem.* 13:349-354.
10. Cliquet, S. Durier, C., and Catroux,G.(1992).Use of centeral composite experimental design for development of *Bradyrhizobium japonicum* liquid inoculant. *Biotech. Techniques* 6:477-482.
11. Gault, R. R., Peoples, M. B. Turner, G. L., Lilley, D. M., Brockwell, J. and Bergersen, F. J. (1995). Nitrogen fixation by irrigated lucerne during the first three years after establishment. *Aust. J. Agric. Res.* 46: 1401-1425.
12. Hirsch, A. M.Lum,M.R.Downie,J.A.(2001). What makes the *Rhizobia* -legume symbiosis. *Plant Physiol.* 127:1484-1492.
13. Jordan, D. C. (1984). Rhizobiaceae. In: J. G. Holt & N. R. Krieg (eds.). *Berggeys Manual of Systematic Bacteriology*. Vol: 1, The Williams & Wilking Co. Bltimore.
14. Kahn, M. L., Mc Dermott, T. R., and udvardi, M. K. (1998). Carbon and nitrogen metabolism in rhizobia. In: Spaink, H. P., Kondrosi, A., and Hooykass, P. J.J. (eds.). *The Rhizobiaceae: Molecular Biology of Model Plant-Associated Bacteria*. Kluwer Academic Press. Netherland.
15. Maede, J., Higgins, P. and Ogara, F. (1985). Production and storage of *Rhizobium leguminosarum* cell concentration for use as inoculants. *Appl. Bacteriol.* 58:517-524
16. Miller, T. L., and churchill, B. W. (1986). Substrates for Large-Scale fermentations. In: Demain, A., and Solomon, N. A. (eds.) *Manual of Industrial Microbiology and Biotechnology*. Am. Soci. Microbiol. USA.
17. Paau, A.S.(1999).Improvement of *Rhizobium* inoculant. *Appl. Environ. Microbiol.* 55:520-522.
18. Parcks, L. C. (1993). *Handbook of Microbiological Media*. CRC Press, USA.
19. Somasegaran, P., and Hoben, H. J. (1994). *Handbook for Rhizobia: Methods in Legume-Rhizobium Technology*. Springer-Verlag, New York.
20. Stower, M. D. (1985). Carbon metabolism in *Rhizobium* species. *Annu. Rev. Microbiol.* 39: 89-108.
21. Teasa,M.B.(1984). Physiology basis of crop growth and development. Am. Soci. Agron. Inc Publisher, USA.
22. Vance, C. P. (1998). Legume symbiotic nitrogen fixation: Agronomic aspects. In: spaink, H. P., Kondorosi, A., and Hooykass, P.J.J. (eds.) *The Rhizobiaceae: Molecular Biology of Model Plant – Associated Bocteria*. Kluwer Academic Press. Netherland.
23. Vincent, J. M. (1970). *A Manual for the Practical Study of Root-Nodule Bacteria*. IBP Handbook N 0.15, Blackwell Scientific Publication, Oxford and Edinburgh.

Reproduction of *Sinorhizobium meliloti* Bacteria in some Inexpensive Culture Media

Sh. Ghorbani, E. Sadat Rahimi, K. Khavazi and M. H. Arzanesh¹

Abstract

Reproduction of selected strains is one of the most expensive stages in the process of inoculum production. Therefore, for large scale industrial production of rhizobium, efforts are made to use the by-products of food industry plants directly or in combination with some other ingredients as culture media. In this experiment multiplication of *S. meliloti* in three culture media, namely malt sprout extract, dehydrated cheese whey, and the chemical base medium of yeast extract mannitol along with three nitrogen sources: ammonium chloride, potassium nitrate, and yeast extract; four carbon sources: mannitol, glucose, galactose, and sucrose at two pH levels of 6.8 and 7.0 was investigated. The experiment was designed as a randomized complete block factorial test with three replications. Isolates of SM-11 (*S. meliloti*) with population densities of 2×10^5 cells/ml were transferred to 100 ml Erlenmeyer flasks containing the culture media mentioned before, followed by making plate counts on YMA, growth medium containing Congo-red. After two days of bacterial growth, the results of the experiment showed that the bacterial populations reached a level of 7.94×10^9 cells/ml in the malt culture containing mannitol as a carbon source and yeast extract as a nitrogen source with the pH of the medium adjusted to 7.0, while the population density in the same medium, but containing sucrose and potassium nitrate adjusted to pH 6.8 was measured to be 4.5×10^9 cells/ml, as compared with 5.24×10^9 cells/ml for the standard YMB culture medium. Likewise, the population density of the bacteria in the chemical base culture at pH of 6.8, was 2.07×10^9 cell/ml after 3 days and in the same medium containing sucrose and yeast extract at pH of 7.0 was measured to be 5.24×10^8 cells/ml. These results indicate that, to reproduce this isolate inexpensively on industrial scales for inoculum production, the malt sprout extract growth medium containing sucrose and potassium nitrate is recommendable.

Keywords: Malt sprout, Cheese whey, *Sinorhizobium meliloti*.

¹. Member of Scientific Staff of Biology Dept. of School of Sciences, Alzahra University (s); Biology Dept. School of Sciences, Alzahra University (s); and Soil Biology Research Division, Soil and Water Research Institute.